N°. 75. A°. 1842.

VRIJDAG, den 16den SEPTEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 3 Julij.

Er wordt hier eene maatschappij gevormd, wier ontstaan voor de toekomst van groot gewigt kan worden, wanneer het haar gelukt hare stellingen op zoodanige wijze naar buiten geldend te maken als zij bedoelt, of wanneer haar slechts nu reeds vergund wordt openlijk met dezelve op te treden. Er heeft zich hier, namelijk, een aanzienlijk aantal mannen verbonden, die allen met de nieuwste philosophische beweging zijn vooruit gegaan, en welke zich onder den naam van *de Vrijen* tot een genootschap van gelijke strekking als de Holsteinsche *Philaleten Vereeniging* willen constitueren. Daar echter van de bedoelingen dezer laatste om goede redenen nog weinig ter openbare kennisse is gekomen, zoo is het noodig omtrent deze inlichting te geven, ten einde de pogingen der Berlijnsche maatschappij te kunnen waarderen. De taak, welke geene zich ten doel heeft gesteld is, om de grondovertuiging der hedendaagsche philosophie, (eensdeels, dat alle zoogenaamde openbaringen, op welke zich de positive godsdiensten beroepen, verdicht zijn; ten andere dat de menschelijke geest alleen in staat is ons omtrent de bovenzinnelijke dingen de juiste kennis te verschaffen) om deze overtuiging uit den beperkten kring der wetenschappelijke gevormden ook in den grooteren kring der maatschappij te doen doordringen en daar geldend te maken. Gevolgelijk verwerpt zij den bijbel als bron der waarheid, en wil ook geene andere bepaalde geloofsbekentenis in de plaats der overlevering stellen: in een woord, geene positive leerstelsels huldigen, maar eenig en alleen de autonomie van den geest als vaan verheffen. Innerlijk heeft zij dus volkomen met de kerk gebroken en zij zou het ook uiterlijk doen, indien zij niet ieder conflict met den staat wilde vermijden, welke heden nog zoo eng met de kerk verbonden is. De medeleden wil zich dus vooreerst nog slechts zoo ver van de kerk scheiden als dit zonder openbare overtreding der wetten geschieden kan. Zij zullen zich van het bezoeken der kerken en het avondmaal onthouden, maar zich aan de kerkelijke formaliteiten, weke de staat eischt, zoo als het huwelijk en den doop, onderwerpen. De berlijnsche maatschappij daarentegen zal van den aanvang af aan beslissender optreden, en hare eerste schrede zal daarin bestaan, dat zij beproeven wil hare breuk met de kerk openlijk en met onderteekening der namen van al hare medeleden, te verklaren. Zij gelooft dat de tijd rijp is voor zulk eene openlijke verklaring, en houdt het voor haren pligt, overleveringen, die haar sinds lang vreemd zijn geworden, openlijk te verloochenen, en zich aan verpligtingen te ontrekken, welke zij niet meer met een goed geweten vervullen kan, daar zij door bloot lijdelijk toezien ligtelijk in de verdenking van huichelarij kon geraken, welke zij tot iederen prijs wil vermijden. De partijen moeten zich nu rangschikken, de schapen van de bokken gescheiden worden. Ook de kerk kan er slechts bij winnen, dat hare kudde van alle weerspannige leden gezuiverd worde.

— De Engelsche paketboot *Alecto*, welke den 30sten junij te marseille is aangekomen, heeft de volgende berigten uit Egypte aangebragt:

Brieven uit Beyruth, deelen de volgende bijzonderheden, betreffende de vlugt van den emir *Abdalla*, mede, die het gebergte verlaten heeft en met zijne zonen aan boord eener Engelsche fregat gevlugt is. Hij schijnt tot dit besluit genoopt te zijn door de in tijds genomene maatregelen van den seraskier *Mustafa* pacha, die hem verklaringen wilde afdwingen, welke niet met zijne meeningen stroken. Andere chefs hebben het voorbeeld van den emir gevolgd, van welke echter eenigen gevangen zijn genomen. Toen de seraskier van de vlugt des emirs *Abdalla* welke hij geenszins verwacht had, kennis kreeg, begaf hij zich persoonlijk, vergezeld van *Izet* pacha, naar den Engelschen consul-generaal, den overste *Rese*, om den emir te reclameren; op de formele weigering van den overste, barstte de seraskier in toorn uit en zeide: dat hij hem met geweld zou halen; waarop de overste, hem met den vinger het fregat wijzende, antwoordde: »Hij is daar ginds ga hem slechts halen." Men ziet zeer ernstige botsingen ten gevolge dezer gebeurtenis te gemoet. Het schijnt, dat men eveneens getracht heeft de maronitische patriarchen tegen eenen overval te beveiligen.

Men verzekert hier, maar wij houden het gerucht voor ongegrond, dat de pacha, op bevel der Porte, troepen naar Syrie zenden zal. Tot nog toe bemerken wij geene beweging, welke dit gerucht bevestigt. — De Fransche brik *la Surprise* is den 15den weder naar Beyruth vertrokken, waar hare tegenwoordigheid, in afwachting der gebeurtenissen welke zich in dat land voorbereiden, noodig zijn zal.

— Uit Triest 29 Junij wordt het volgende geschreven:

» De jongste tijdingen uit Malta luiden weder veel verontrustender dan sedert lang het geval was. Volgens dezelve zou er namelijk door de groote mogendheden besloten zijn, om aan de Porte te toonen dat men haar, in weerwil van hare onafhankelijkheid, toch in Syrie niet zoo naar willekeur kan laten te werk gaan, als zij thans doet. Oostenrijk, Engeland en Frankrijk zouden tot dat einde gezamenlijk eene demonstratie doen; eene vereenigde vloot naar de kusten van Syrie zenden, en welligt ook eenige punten aldaar bezetten. In regtstreeksche berigten uit Pera wordt insgelijks van zulk eenen maatregel gesproken, waarmede de Porte reeds zou bedreigd geworden zijn. Ook uit Weenen meldt men, dat onze regering, ten gevolge van de dringende vertoogen van het Hof van Rome, besloten zou hebben zich het lot der syrische Christenen met den meesten ernst aan te trekken. Alhier (te Triest) zou men zich in het belang van den handel algemeen over eene verbetering in den toestand van Syrie verheugen, maar men houdt het voor zeer onwaarschijnlijk, dat de mogendheden zich omtrent zulk eenen maatregel onderling zouden verstaan, die bovendien in zoo ver noodlottige gevolgen zoude hebben, als men zich verzekerd moet houden, dat, zoodra er dwangmaatregelen tegen de Porte ten voordeele der syrische Christenen genomen werden de talrijke christen-bevolking in de overige gedeelten van het turksche rijk ongetwijfeld de vaan des opstands zoude uitsteken."

— Het dagblad van Augsburg meldt uit Rome, 28 Junij, dat de regeling der kerkelijke aangelegenheden van Portugal, nadat de aangeknoopte onderhandelingen daarover onlangs nog een zoo gunstigen uitslag beloofden, mislukt is, zoo dat de heer *Capaccini* zijne terugroeping uit Lissabon verlangd had. In eenen te dier zake belegden kardinaals-raad was echter besloten, om den genoemden staatsman te verzoeken, dat hij nog eenigen tijd te Lissabon zoude blijven, om te zien of de regering nog tot andere inzigten mogt te bewegen zijn.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 Julij.

Heden beginnen de algemeene verkiezingen, en zijn de stemgeregtigden alom in beweging, om deel aan dezelve te nemen. De opposanten verkondigen met veel stoutmoedigheid, dat de voorstanders van het thans bestaande bewind, of het ministerie Guizot, ondanks al de aangewende middelen, om dit te verhoeden, eene gevoelige nederlaag zullen lijden. Dit bewind, welks beginsel is geweest: vrede van buiten, en krachtige middelen, om de rust van binnen te handhaven, wordt zonder omwegen het *ministerie van den vreemdeling* geheeten, of met andere woorden, het bewind, 't welk de eer en de waardigheid van Frankrijk aan de vorderingen der vreemde mogendheden wil opofferen. Dit bewind omverre te werpen, is thans het doel van de vereenigde oppositie. Deze wacht wel niet, dat hetzelve, indien het moet bukken, door lieden welke tot eene der uiterste partijen behooren, zal worden opgevolgd, maar oordeelt, dat, op deze wijze, de weg zal worden gebaand tot het weder instellen van een ministerie onder voorzitting van den heer Molé, hetwelk in der tijd voor de bekende coalitie heeft moeten onderdoen, en hetwelk de Legitimisten en Liberalen weder zoude kunnen bestrijden, zoodanig als zijlieden dit, ter bevordering hunner inzigten, noodig zullen oordeelen.

Als een merkwaardig gevolg van de zamenspanning der Legitimisten en warme liberalen of republikeinen, wordt gemeld, dat als de candidaat der opposanten te Toulon is aangekondigd de heer A. Sala, en dat de republikeinen die persoon ook als hunnen candidaat aannemen, ofschoon het algemeen bekend is, dat de heer Sala, in der tijd, de hertogin van Berry op de stoomboot *Carlo Alberto* heeft verzeld, toen deze vorstin zich herwaarts begaf, ten einde hier te lande een burger oorlog te doen uitbreken.

Van den kant der ministers, en ook van de zijde der hof partij, wordt niets verzuimd, om de menigte te doen gevoelen, dat het heil des lands en de rust van Europa gebiedend vorderen, dat de behoudende partij, en met dezelve het tegenwoordige ministerie, de zege wegdrage. [Reeds wordt van de zijde der ministeriëlen verkondigd, dat de eerste keuzen, de instelling der bureaux betreffende, immers in Parijs, zoo ver men had vernomen, geenszins in den zin der vereenigde opposanten waren uitgevallen.]

— De berigten uit Algerie luiden altijd zeer gunstig. Men verzekert stellig, dat geheel het land, van Algiers tot Tlemcen,

van de zeekust tot aan den eersten bergketen van den Atlas, aan het gezag van Frankrijk onderworpen is; — dat, zoo er nog overblijfselen van stammen mogen worden gevonden, die zich niet onderworpen hebben, en die nog vijandelijkheid plegen, deze geheel op zichzelven staan, en als roovers kunnen worden beschouwd, die ligtelijk kunnen worden uitgeroeid, en dat men dezen gunstigen staat van zaken niet heeft verkregen door toegefelijkheid ten aanzien van eenig opperhoofd, maar alleen door den schrik, welken de kracht der Fransche wapenen allerwegen heeft ingeboezemd.

Men gaat intusschen voort met degenen te vervolgen, welke zich elders nog tegen het gezag van Frankrijk zouden willen verklaren. De telegraaf van Toulon heeft heden berigten overgebragt uit Algiers van den 5den Julij, inhoudende, dat de generaal Changarnier den 1sten Julij, op den regter-oever van de Opper Chelif, eene luisterrijke overwinning heeft behaald op den Kalifat Sidi Embarak, waarbij hij 3000 man gevangen heeft genomen, en 15 à 20,000 stuks vee, waaronder 1500 kameelen, zoude hebben veroverd. Men meende, dat deze heilrijke gebeurtenis zeer gewigtige gevolgen zoude hebben voor de bevrediging des lands — Geheel de provincie van Titterie was, als zich onder de gehoorzaamheid aan Frankrijk hebbende gesteld, georganiseerd geworden, en al de Cheiks hadden de eeremantels, het uiterlijke teeken van hun gezag, ontvangen en omgehangen, terwijl hunne ruiterij zich onder de bevelen van den generaal de Bar had gesteld.

— Voor eenige jaren, kwam te Parijs een Hollander, Coppenaal genaamd, en zette een gaarkeuken op; door zijne *Hollandsche bouillon* kreeg hij eene bijzondere vermaardheid en thans verbruikt hij wekelijks 5 ossen in zijne keukens. Van 15 Junij 1841 tot 6 Maart 1842 heeft hij 2311 ossen doen slagten. Twee en dertig inrigtingen, door Parijs verspreid, verkoopen met het beste gevolg deze bouillon. De meeste gestichten der hospitalen ontvangen deze spijzen uit deze inrigtingen. Dezer dagen heeft de heer Coppenaal voor de regtbank aangeklaagd den schrijver van het dagblad *la Vérité*, den heer Lacaze, eischende 10.000 franken voor schade en interest ten behoeve van armen gestichten, dewijl hij den 7den Mei jl., een artikel heeft geplaatst: *Le bouillon Hollandais et M. Coppenaal*, waarin hij zegt, dat die bouillon voor de gezondheid nadeelig is en door welk geschrijf hij den ondernemer lastert en benadeelt. Nadat de advocaat Rouse den beschuldigde had verdedigd, heeft de regtbank den schrijver Lacaze veroordeeld tot eene maand gevangenis en in 1000 franken boete.

— Dezer dagen werd voor het hof van Assises te Parijs een groot proces tegen 70 dieven ten einde gebragt, onder welke slechts één enkele was die niet reeds vroeger crimineel beschuldigd was geweest. Alle beschuldigden, mannen en vrouwen, werden schuldig verklaard, en van 5 tot 30 jaren dwangarbeid veroordeeld. Slechts weinigen der beschuldigden maakten openbaringen, welke hunne medgezellen bezwaren konden; een hunner werd deswege door eenen anderen veroordeelde bedreigd dat het hem het hoofd zou kosten.

— Te Toulon vond voor eenige dagen de zeldzame gebeurtenis van de ten uitvoerlegging van een doodvonnis in het Bagno plaats. Een jong man, die zich te Parijs te gelijk met zijne geliefde had willen om brengen, maar die, nadat hij deze gedood had, was blijven leven doordien zijn pistool weigerde, werd tot levenslange galeistraf veroordeeld. Hij verklaarde terstond, den dood te verkiezen, en toen een zijner vroegere bekenden hem in Toulon verachtelijk behandelde, verwondde hij dezen, en smeekte toen herhaaldelijk om een doodvonnis. Dit werd uitgesproken. Alle gevangenen woonden deze executie knielend bij, omringd door eene sterke militaire magt.

— Het congres van Texas heeft eene wet aangenomen, volgens welke aan iedere vrouw, die in het loopende jaar eenen burger der republiek huwt, welke reeds ten tijde der onafhankelijk-verklaring het burgerregt bezat, 2952 morgen goede landerijen bewilligd worden.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 11 Julij.

De dezer dagen gehoudene beraadslaging van het Huis der gemeenten over den algemeen onder de lagere volksklassen heerschenden nood, tot geenerlei bepaalden uitslag heeft geleid, hecht men echter aan de openbare behandeling van deze belangrijke zaak veel gewicht, nademaal de noodlijdenden daardoor zullen vermoeden, dat de bewindslieden en de wetgevende vergadering zich ten minste met hun jammerlijken toestand ernstig hebben beziggehouden.

— De uitvoering van de wet op de belasting van de inkomsten geeft reeds aanleiding tot hevige klagten. Bij de betaling van de dezer dagen verschenen rente der staatsschuldbrieven, is namelijk van het bedrag van elke coupon — zonder onderscheid, of de betaling al dan niet geschiedde aan lieden, welke minder dan 150 pondst. inkomen hebben en derhalve van de belasting zijn vrijgesteld—een zeker gedeelte gekort, met bepaling, dat degenen, die niet in de belasting vallen, later, met inachtneming van verschillende omslagtige formaliteiten, hiervan zullen mogen doen blijken, ten einde te erlangen hetgeen nu van hunne rente gekort is.

— De gezant van den Iman, of liever van den Sultan van Muscat in Engeland heeft, behalve Arabische paarden, vele der kostbaarste shawls van het Oosten en de meest kostelijke reukwaren medegebragt, welke hij van wege zijnen souverein aan de Koningin heeft aangeboden. De gezant, als een verstandig en zeer geleerd man, bezit al de vereischten tot een voortreffelijken diplomaat. Hij heeft een Arabischen secretaris bij zich, die volmaakt wel het Engelsch spreekt. Voor eenige dagen is de gezant officieel aan H. M. voorgesteld geworden, en heeft hij vervolgens de eer gehad aan de Koninklijk tafel te middagmalen. De gezant was ter zijde van de Koningin, tusschen den Koning, der Belgen en den graaf van Aberdeen gezeten. H. M. sprak hem verscheidene malen toe, en won door hare lieftaligheid en welwillende oplettendheden geheel het hart van den ouden Arabischen diplomaat. De gezant betoonde zich opgetoogen over de persoonlijke bekoorlijkheden der Koningin en verklaarde dat de Koning zijn meester zich gelukkig zoude schatten, onze bevallige en minzame souvereine te mogen bewonderen. De zending van den gezant in Engeland heeft tot onderwerp een punt, waaraan de Sultan van Muscat een zeer groot gewigt hecht, de uitbreiding, namelijk, van den Engelschen handel in zijne Arabische en Afrikaansche staten. De gezant is in onze gezelschappen zeer gaarne gezien, en zelf schept hij groot behagen in zijne reis naar Engeland.

— De meer onder zijnen vroegeren naam Sir H. Parnell bekende Lord Congleton heeft zich dezer dagen van het leven beroofd. Hij was in 1776 geboren, in 1803 in het Lagerhuis gekomen, alwaar hij zich dertig jaren door zijnen ijver en bekwaamheden, als staathuishoudkundige onderscheidde, hetzij tot de bewindvoerende of wederstrevende partij behoorende. Hij was een getrouw voorstander van de beginselen der Whigs, en toen hij ook in geschrifte, zich de zaak der gelijkstelling van de katholijken had aangetrokken, volgde hij den beroemden Grattan als hun tolk in het parlement op, tot dat de maatregel der emancipatie zijn beslag kreeg. In het jaar 1819 deed hij zich als een groot financieel hervormer kennen, daar hij een aantal veranderingen in het beheer van 's lands geldmiddelen voorsloeg. In 1830 gaf hij den schok tot de aftreding van het Torybestuur, daar hij opkwam tegen de hooge opvoering van het inkomen der kroon. De ministers daaromtrent in de minderheid blijvende, werd het bewind van lord Grey zamengesteld, waaruit later dat van lord Melbourne is voortgevloeid. Sir H. Parnell bekleedde daaronder verscheiden hooge betrekkingen, laatstelijk van betaalmeester der landmagt, tot hij in 1841 met de nederlaag des Whigs hun lot deelde. In 1832 had hij tegen deze gestemd omtrent de zaak van de Russisch Nederlandsche leening, en was toen voor eenigen tijd uit het bestuur getreden. Sedert lang was hij lijdende, en laatstelijk tot krankzinnigheid overgeslagen in eene vlaag waarvan de anders zoo achtbare grijsaard zelfmoordenaar is geworden.

ADVERTENTIËN.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, aan de minst inschrijvende besteden:

Het Schilderen van het *GOUVERNEMENTS-HUIS*,

volgens beschrijving, en op de kondition en voorwaarden, welke voor de gegadigden ten zijnen bureele ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings billetten zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 27sten dezer, des ochtends ten *negen* ure.

Paramaribo, den 13 September 1842.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

De Commissie van Onderwijs dezer Kolonie geeft bij deze kennis aan de goede Ingezetenen, dat de plegtigheid der feestelijke uitreiking van **Eere-Prysen** aan de meest verdienstelijke Leerlingen op de openbare Leerscholen der Jeugd, zal plaats hebben op Donderdag, den 22sten September, e. k., des voormiddags ten *half negen* ure, in het Kerk-gebouw der *Moravische Broeder Gemeente*.

Strekkende deze tevens tot minzame uitnoodiging aan Ouders en Voogden, en allen die in dit Kinderfeest belang stellen.

Paramaribo, den 14 September 1842.

De Secretaris der Commissie voorn^d.,
D. HOOLA VAN NOOTEN.

(29184) De Ondergeteekende roept bij deze op, diegenen welke iets te vorderen hebben, van de bestaan hebbende Firma van M. & S. A. WITTERING, om na inzending der blanco rekeningen betaling te erlangen; en worden tevens diegenen welke aan dezelve schuldig zijn, verzocht, om vóór den afloop der Vacantie van den Hove het verschuldigde te voldoen, zullende na dien tijd, tot bespoediging der liquidatie, tot vervolging worden overgegaan.

De nog voorradige **GOEDEREN**, bestaande in een partij *KOFFIJ-ZAKKEN*, Katoen Zakkendoek, Vrieschbont, Cambricqs, Vijlen, Schaven, Houwelen, Schoppen, Kam- en Steekbijtels, Slijpsteenen, ijzeren Suikertesten, (Carrons), Dommekrachten, ijzeren Potten, taaije-, brosse- en zoom Spijkers, enz., enz.

Zullende gedurende deze maand tot *VEEL VERMINDERDE* prijzen verkocht worden.

Paramaribo, den 10 September 1842.

S. WITTERING,
Voor de liquidatie van M. & S. A. WITTERING.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

(In het Neder-district *Nickerie.*)

Den 19den Augustus jl., het Schip *Amphitrite*, Kapt. F. H. Popken, naar Rotterdam; lading: 123 vaten Suiker en 8 balen schoone Katoen.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.